

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון ערב יום הכיפורים תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

עֵינֵי לְאִ"ה אוֹתִיּוֹת אֶעֱלֶ"ה ר"ת כָּל הַד' מִיָּנִים; א' אֶתְרוּג, ע' עֶרְבָה, ל' לוֹלֵב, ה' הַדָּס.

מִצִּינּוֹ בַמִּדְרָשׁ שְׁמִצּוֹת ד' מִיָּנִים מְכַנִּיעָה אֶת עֵשׂוֹ: (ב"ר סג, ח) אָמַר רַב חַגִּי בְּשֵׁם ר' יִצְחָק בְּזִכּוֹת "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן" אֲנִי נִגְלָה לָכֶם רֵאשׁוֹן שְׁנֵאמַר "אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אֶתְרוּג", וּפּוֹרֵעַ לָכֶם מִן הָרִאשׁוֹן זֶה עֵשׂוֹ דְכֹתִיב "וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן" וּבּוֹנָה לָכֶם רֵאשׁוֹן זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דְּכֹתִיב בֵּיהּ "כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם מְרֵאשׁוֹן", וְאֲבִיא לָכֶם רֵאשׁוֹן זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דְּכֹתִיב בֵּיהּ "רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם". וְכֵן מוֹבָא בְּאֵבֶן עֶזְרָא (ויקרא כג, מ) "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם" וְכוּ', הַגּוֹלָה מֵאֶרֶץ קִדְר לְאֶרֶץ אֲדוֹם אִם יֵשׁ לוֹ עֵינִים יֵדַע סוֹד הַמִּצְוָה זֹאת. רוֹאִים שְׁד' מִיָּנִים מְכַנִּיעִים גַּם אֶת קַלְפַת עֵשׂוֹ, וְגַם אֶת קַלְפַת יִשְׁמַעְאֵל שְׁנִקְרָאִים קִידְר. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' צִיּוֹן דָּוִד סִיבּוּנֵי שְׁלִיט"א שְׁאֶרְבַּעַת הַמִּיָּנִים

בגימטריא עשו ישמעאל שני ראשי אמות העולם. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שהכתוב "לשפט את הר עשו" ר"ת אעל"ה בראשי תבות, כל הד' מינים, כמובא בזהר (תיקונים כט). "אמרת אעלה בתמר" א' אתרוג, ע' ערבה, ל' לולב, ה' הדס, כיון שמלחמת גוג ומגוג לשפט את הר עשו צפויה להיות בסכות, וה' יקים את סכת דוד הנופלת, ואז נזכה לסוד האעל"ה, כפי שמרמז הזהר שעולים למעלה ומתקשרים לקב"ה דרך הלולב, ולכן אעל"ה בראשי תבות, כל הד' מינים. והוסיף הרה"ג ר' יוסף מאיר סופר שליט"א שד' פעמים מ"ן בגימטריא 400, המספר של עשו. וכן אותיות ד' מ"ן נמצאות באדמוני. וכן ד' פעמים צ"ד, שמרמז על נענועי הלולב לד' צדדי העולם בגימטריא עשו. וכן אעל"ה בא"ל ב"ם יוצא שוב אעל"ה כי יש כאן שלמות של כל הד' צדדים של נענועי הלולב.

מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (ויצא ע' עג) שופרה דיעקב מעין שופרה דאדם, והיו לאדם שתי נשים: חוה א', שהיא לילית, וחוה ב', שעליה נאמר: "זאת הפעם עצם מעצמי". גם יעקב היו לו לאה ורחל וכו'. ולכן אמרו רבותינו ז"ל על "ועיני לאה רכות", שהיתה עתידה לפל בגורלו של עשו, כי הוא סמא"ל, שרו של עשו, בעלה דלילית, ועל ידי דמעותיה נתקנה ונתנה ליעקב. רואים שלאה מצד עצמה היא גלגול של לילית, אשתו של הס"מ, דהשפעתה בעולמות יורדת לחיצונים, לכן היתה מיעדת לעשו, אלא שנתקנה ונתנה ליעקב. לפי זה נראה לבאר רמז ששמעתי מהרה"ג ר' אהרן שפיצר שליט"א שהר"ת של הד' מינים אעל"ה אותיות עיני לא"ה, הינו האות עי"ן שהיא סוד העינים יחד עם אותיות לא"ה זה הר"ת של כל הד' מינים אעל"ה, וכפי שראינו שהד' מינים מכניעים את עשו, לכן כשלאה רצתה לתקן את עצמה שלא לפול בגורלו של עשו היא בכתה ותקנה את עצמה, ואז היא השלימה את האות עי"ן לאותיות לא"ה שחסרו לה מאותיות אעל"ה שמכניעות את עשו ונצלה ממנו. וביתר עומק האות עי"ן של אעלה מסמלת את הערבות המסמלות את הרשעים, והתקון של הערבות הוא לחברן לשאר הד' מינים שמסמלים את הצדיקים. לכן החלק הזה של האות עי"ן היה חסר ללאה, כי היא היתה מיעדת להתחבר עם עשו הרשע, וכשבכתה הרבה לתקן את העי"ן, זכתה להנצל מעשו הרשע ולהתחבר ליעקב הצדיק בסוד העי"ן של אעל"ה, שהרשעים מתחברים לצדיקים ולא ההפך חס ושלום. ושמעתי מהרה"ג ר' אהרן שפיצר שליט"א שיש מנהג ישראל שזורקים את הערבות מעל ארון הקדש, לסמל שהערבה זוכה להתקן ולעלות לבחינת קתר שנומז מעל ארון הקדש. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שהתרגום על הפסוק (שה"ש ז, ט) "אמרת אעלה בתמר" מתרגם שנומזים כאן הנסיונות שה' נסה את דניאל חנוניה מישראל

ועזריה לראות האם מוכנים למסור נפש לה'. ודניאל חנניה מישאל ועזריה היו משבט יהודה צאצאים של לאה ונרמז תקונה בפסוק הזה כדלעיל.

שמעתי רמז מהרה"ג ר' דן מחבר שליט"א על הפסוק: (תהלים ס, ח) "אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד", המילה "אעלזה" מרמזת שצריך לעלוז ולשמוח בז' ימי חג הסוכות כשלוקחים ד' מינים שהר"ת שלהם אעל"ה, והמלים "ועמק סכות אמדד" מרמזים על מדות הסכה שהם בסוד המילה "אמדד" שעולה 49 כמנין גדל הסכה ז' על ז' שעולה 49. וכן המלים "אחלקה שכם" מרמזים שצריך לחלק את אותיות שכם לדעת את מדות הסכה, ש' לחלק לשנים עולה 150 שזה מדת הדפנות, הינו 2 דפנות שהם 10 על 7 יחד 140, ועוד דפן שהיא 10 על טפח יחד עוד 10 שמשלים ל150. וכן אם נחלק את הכ' של שכם לשנים נקבל 10 שזה מדת הגבה המינימלית של הסכה, ואם נחלק את האות מ"ם של שכם לשנים נקבל 20 שזה מדת הגובה המקסימלית של הסכה עשרים אמה.

הסנון היחיד בתנ"ך של המלים יו"ם ערב"ה מופיע בפסוק "ואהבת לרעך כמוך אני יהו"ה".

עין בגירסת הגר"א על המכילתא (שמות יד, כ), ובמדרש תלפיות ערך גוג, שמלחמת גוג ומגוג תחל ג' שעות קודם הנץ החמה של הושענא רבא, ותמשך ג' שעות בלבד. ועל זה אנו מתפללים הושענא שלש שעות. וכן מצינו במדרש (ילקוט שיר השירים תתקפח) אמר רבי ברכיה בשלש שעות עתיד הקב"ה ליפרע מעשו ואלופיו שנאמר "עתה אקום לאמר ה', עתה ארום, עתה אנשא". ושמעתי שתשפ"ד בגימטריא נץ הושענא רבה עם הכולל. והוסיף הרה"ג ר' י. ו. שליט"א ששלש בגימטריא הושענא רבא. והוסיף הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א שהשתלשל בגשמיות שמתפללים בהושענא רבה בערך כשלש שעות, כי צריך זכיות ביום הזה להנצל מהשלש שעות הקשות.

והוסיף הרה"ג ר' חיים סלמון שליט"א שהזמן היחיד בו נוהגים עם ישראל מנהג נביאים, הוא מנהג חבטת הערבה בהושענא רבא שמסמל את חבטת הרשעים במלחמת גוג ומגוג ביום הזה, כפי שנבאו הנביאים. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שמנהג נביאים עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא תשפ"ד. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שנסח התפלה 'הן גאלתי אתכם אחרית כראשית' אותיות כ"א תשרי, יום הושענא רבא. וכן כראשית בגימטריא הכתוב מדבר על הגאולה (בראשית נ, כד) "ואלהים פקד יפקד אתכם". וכן את הערבות היו מביאים ממוצא כמובא במשנה (סוכה ד, ה) ומוצא מרמזת על היציאה מהגלות.

הכתוב (תהילים כז, ה) "כי יצפנני בסכה ביום רעה", אותיות יום ערבה. כפי שרואים במשנה בסוכה שהתנא קורא להושענא רבא יום ערבה. וכן שני אלו עולים בגימטריא 333 כמנין גרעין המסמל את מספר 10 בחלקתו ל3, ויוצא 3.3333333333 וכו' בלי סוף, היינו מספר שאינו מתחלק. כי בגרעין מתגלית האנרגיה של האור אין סוף שפועלת בעולם הגשמי. וכן 333 מרמז על 3 שעות. וכן "ביום רעה", או יום ערבה, נרמזים בפסוקים (ישעיה יג, ט) "הנה יום ה' בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחסאיה ישמיד ממנה". (צפניה א, טו) "יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל". וכן שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שיום בגימטריא אטום, וכן הסנון אותיות היחיד בתנ"ך של המלים יו"ם ערב"ה מופיע בפסוק: (ויקרא יט, יח) "ואהבת לרעך כמוך אני יהו"ה". כי מלחמת גוג ומגוג תביא את האמונה לכל יושבי תבל, ומובא ב'כלי יקר' שם שפסוק זה הוא יסוד האמונה: "ואהבת לרעך כמוך" אמרו רבותינו זה כלל גדול בתורה. ומעשה בההוא גר שאמר למדני כל התורה פשאני עומד על רגל אחד ולמדו הלל פסוק ואהבת לרעך כמוך וכו', שיעמיד לו כל מצות התורה על יסוד אחד וכו', ולמדו פסוק "ואהבת לרעך כמוך אני ה'", כי בא חבוק והעמידו על אחת שנאמר וצדיק באמונתו יחיה" וכו', דהינו היסוד שעליו העמיד חבוק כל מצות התורה והיינו האמונה בה'. וכן בכל התורה יש 132 סנונים של המלה אמונ"ה, והסנון הסמוך לפסוק הזה הוא הסנון מספר 80 כמנין יסוד, לרמז שיסוד האמונה נמצא בפסוקים אלו. והוא גם סנון 409 אם נמנה סנונים בכל התנ"ך מהסוף להתחלה עד לפסוק הזה, כי 409 זה גימטריא של המלה אחת, רמז לדברי המדרש בא חבוק והעמידו על אחת. וכן חבוק בגימטריא 216 מספר השנים שנשארו מתשפ"ד עד סוף האלף. וכן אם נחשב את מספר המלים מתחלת פרשת אחרי עד סוף הפסוק של סנון יו"ם ערב"ה: "ואהבת לרעך כמוך

אני יהו"ה" נקבל 1371. המספר 1371 עם הפולל הוא הגימטריא של **מלחמת גוג ומגוג תשפ"ד**, וזה גם הגימטריא של **חתן בראשית** שזוכים אחרי הושענא רבה. וכן יש 6 פסוקים בכל התנ"ך שכל אחד מהם עולה בגימטריא 1335, ואם נחשב בפסוקים אלו בכל אחד מהם את מספר האותיות כפול מספר המלים נקבל בכלם יחד את המספר 1371, וכן המלה **"ישראל"** מופיעה 587 פעמים בכל התורה, אחד פחות מ-588 הגימטריא של **מלחמת גוג ומגוג**, לרמז שמלחמה זו לא תפגע בעם **ישראל**, ובפרט במי שהוא בדרגת **ישראל**. ובדרך פשוט אפשר לבאר מדוע הסנון אותיות היחיד בתנ"ך של המלים **יו"ם ערב"ה** מופיע בפסוק: **"ואהבת לרעהו כמוך אני יהו"ה"** לרמז שכל ענין העסק עם הערבות בחג הסוכות הוא משרש המצוה הזאת לאהב כל יהודי גם את הרשעים שנרמזים בערבות לקרב אותם לה'.

הסנון היחיד של האותיות **רבינו ת"ם** בכל התנ"ך מופיע בפסוק של לקיחת **הערבות** בחג הסוכות: (ויקרא כג, מ) **"ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהו"ה אלהיכם שבעת ימים"**, כי שיטת **רבנו ת"ם** שמאחרת את בין הערבים של שבת עוזרת לרשעים שנרמזים בערבות לתת להם עוד זמן מחוץ לגיהנם במוצאי שבת. וכן רבנו ת"ם הוא סוד התיומת של **הלולב** שמחברת את כל הד' מינים יחד, ומחברת את **הערבות** שמסמלים את **הרשעים** שינצלו בזכות הצדיקים. כמובא בזהר (תיקונים כט). **"אמרתי אעלה בתמר" א' אתרוג, ע' ערבה, ל' לולב, ה' הדס, הד' מינים עולים ומתקשרים לקב"ה, דרך הלולב. וכן מצינו בגמרא (סוכה לז): אמר לו ר' ירמיה לר' זריקא מאי טעם לא מברכינן אלא על נטילת לולב הואיל וגבה מפלן. וזה סוד הלבלוב של הערבות משרש אותיות לולב, והוא מלשון לב, כמובא בגמרא (סוכה מה): מה תמר זה אין לו אלא לב אחד אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים. וכעין זה מצינו בגמרא (ברכות נז). הוואה לולב בחלום, אין לו אלא לב אחד לאביו שבשמים. וכן מצינו קשר בין לב הנרמז בלולב, ללבלוב וצמיחה, בפיוט 'יה אלי' שאומרים במוסף של המועדים, בנתיבות לב לבלב הצור תמים פעלו. ומפרש שם שהקב"ה לבלב והצמיח את העולם בל"ב נתיבות חקמה שנמצאים בלב. ולכן מצינו בגמרא (עירובין יט). שתי תמרות יש בגי בן הנם, ועולה עשן מביניהן, וזו היא פתחה של גיהנם. עצי התמר סוד רבנו ת"ם נמצאים בפתחה של גיהנם לעזור לרשעים להקל מעליהם את צער הגיהנם. וכן ר"ת שמאחר את השבת ע"ב דקות אחרי השקיעה נרמז ב'רכב ערב'ת'. וכפי שמצינו בזהר (תרומה קסה). שתי ערבות אשר מתחברות בלולב, זה הוא שכתוב **"סלו לרכב בערבות"**. וכן ע"ב דקות מרמזים על מדת החסד בגימטריא ע"ב להציל את הרשעים ולעזר להם.**

רמזים על הושענא רבה תשפ"ד.

מובא בטור (ס' תיז) שסכות כנגד יעקב אבינו. וכמו שכתוב (בראשית לג, יז) **"ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות"**. וכן יעקב אבינו נולד ונפטר ביום הראשון של חג הסכות. וכן מובא בספר 'מחברת הקדש' **שיעקב בגימטריא ב' פעמים סוכה**. וכן מצינו בזהר (פנחס רנח): שעקר השראת השכינה בסכה מתחילה מיום השלישי של חג הסכות, דביום השלישי יעקב הוא האשפיזון, וכשיעקב מגיע הוא מביא את השראת השכינה של הסכה שבאה ממנו. שני פסוקים אלו: (בראשית לג, יז) **"ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבואו מפדן ארם ויחן את פני העיר"**. מספרם במספר הפסוקים מתחלת התורה 978 979 הינו הגימטריא של **"ק"ץ ה'תשפ"ג, ק"ץ ה'תשפ"ד"**. ובאר הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהפסוק **"ויבא יעקב שלם וגו' בבואו מפדן ארם ויחן את פני העיר"** הוא כנגד סיום חג הסכות ביום הושענא רבה, לכן הוא בא אחרי **"סכתה"**, ולכן הוא כנגד קץ ה'תשפ"ד לרמז על הושענא רבה תשפ"ד. ולכן בא יעקב **"שלם"** בסוד סכת שלם, ולכן אומר רש"י שם **"ויחן את פני העיר" ערב שבת היה**, כפי שהבאנו **שערב שבת בגימטריא קץ תשפ"ד**. וכן הושענא רבה תשפ"ד חול בערב שבת. וכן פדן בגימטריא תשפ"ד. וכן הכתוב (בראשית מח, ז) **"ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרד" המלה "מתה" היא המלה ה159 מתחלת פרשת ויחי כמנין קטן, והיא המלה ה1000 מסוף פרשת ויחי כמו שנאמר על הגאולה העתידה "הקטן יהיה לאלף"**, וכן בזמן מיתת רחל נולד בנימין שעליו נאמר **"וילד זקנים קטן"**.

את הלשון בפסוק **"סכתה"** מצינו בכל התנ"ך בעוד 3 מקומות; ביציאת מצרים בכתוב (שמות יב, לז) **"ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף"**. ובמלחמת גוג בכתוב: (תהילים קמ, ח) **"סכתה לראשי ביום נשק"**. וכפי שמצינו במדרש (תהילים תתפח) **"סכותה לראשי ביום נשק"**. אמר רבי יוסי בר בון **"ביום נשק" זה נשקו של גוג**. ובחרבן בית המקדש כשנולד משיח, כתוב (איכה ג, מג) **"סכתה באף ותנדפנו הרגת לא חמלת: סכותה בענן לך מעבור תפלה"**. וכן **"יעקב שלם"** בגימטריא 552 שהוא המספר המסתתר בין אותיות **משיח**, וכפי שמובא ב'שלה' (עקב) **לעתיד ידו' שהוא סוד יו"ד אהזת בעקב'**. וזהו סוד **יעקב שלם'**. ונקרא אז בשם **ישראל'**, כי שם **ישראל'** פלו

המורה על שרית עם אלהים' כו' הוא לעולם הבא, שיהיו מחצתן לפנים ממחצת מלאכי השרת, 'כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל'. וגם 'יעקב שלם' רצה לומר כשתמלאהו אזי מלואו רומז על העתיד דהינו שם 'ישראל' שהוא הנעלם מאותיות יו"ד עי"ן קו"ף ב"ת, ו"ד י"ן ר"ף י"ת עולה 'ישראל'. וזה סוד הרמז 'היה העקב למישור'. והנעלם הוא סוד מה רב טוב הצפון. וכן "יעקב שלם" תשפ"ד בגימטריא 1335 זמן הקץ בדניאל. וכן יעקוב שלם בגימטריא "שמע ישראל הוי"ה אלהינו הוי"ה אחד".

שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהשתלשל בכרך א' של ה'משנה ברורה' בעמוד 190 כמנין ק"ץ ה'משנה ברורה' מביא שם את דברי חז"ל: **בקש יעקב לגלות את הקץ וכו'.** ונביא את דבריו: **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחשאי: שפסקרא יעקב אבינו לבניו בקש לגלות להם את הקץ, כדכתיב "ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים" ונסתלקה ממנו שכינה ולא הניחתו לגלותו, אמר לבניו שמה יש בכם מי שאינו הגון פתחו פלם ואמרו "שמע ישראל ד' אלהינו ד' אחד" פתח הזקן ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ואמרו רבנן היכי נעביד נימריה לא אמר משה, לא נימריה הא אמר יעקב, תקנו לאמר אותו בחשאי והוא הכר שאינו מן הפרשה הכתובה בתורה, רק יעקב אמרו. ונראה לבאר דברי המדרש על פי הפונות בסדור הרש"ש שב'שמע ישראל' מכונים יחוד יעקב ולאה, וב'ברוך שם כבוד' מכונים גם את היחוד של יעקב ורחל. והסוד של 'ברוך שם כבוד' הוא הסוד של יעקב שיורד להשפיע למלכות למטה שהיא בחינת רחל, לכן כשראה יעקב שמטתו שלמה וזכה להעמיד "ב שבטים הגונים הוא אמר 'ברוך שם כבוד וכו'. והרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א מצא שהמקום היחיד בתורה שיש סנון ישר של בשכמלו, הר"ת של 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד', נמצא בפסוק שהזכרנו שיעקב מבקש מלבן את רחל: (בראשית כט, כא) "ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה". וכן המלים "הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה" בגימטריא מדיקת 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' שהיא גם הגימטריא של קץ משיח. והמלים שנושאו בפסוק עולות 552 שהוא הגימטריא המסתתרת בין אותיות משיח. וכן האות ה' שפותחת את הרמז במלה "הבה" היא האות ה' 5784 אם נספר אותיות מסוף הפרשה עד לאות הזאת. וכן יש רמז ברש"י שם: "ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה", מלאו ימי שהרי אני בן פ"ד שנה ואימתי אעמיד "ב שבטים. ורואים שזה קשור עם שנת פ"ד. והגימטריא של כל**

הפסוק "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לְבֹן הָבָה אֶת אֲשֵׁתִי כִּי מָלְאוּ יָמַי וְאָבוֹאָה אֵלַיְהָ" עולה קצ' כ"א תשרי ה'תשפ"ד. וכן פרשת ויצא פותחת בפסוק התשפ"ד מתחלת התורה.

מוֹבָא בפרע"ח להאריז"ל (פורים ע' תעט) שהאות ד' היא בבחינת דלת, דדלת מסמלת את המלכות, השייכת לשם אדני" שעולה במלוי כמנין **תרע"א**, שהוא תרגום של **שער** ודלת. וכן מובא שם (העמידה ע' ריט) שהד' איברים שיש לנקבה יותר מהזכר הם שני צירים ושתי **דלתות** הנמצאים ביסוד האשה. וכן **דלת** בגימטריא **משיח בן דויד**. וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (העמידה פרק ט"ו) **נקדות ציון דנוקבא שהיא היסוד שבה, היא סוד סתומה, סוד הרחם שבה, וצורת סתומה, היא סוד ב' דלתות הרחם, בסוד "כי לא סגר דלתי בטני", כי ב' דלתין הם צורת מ"ם סתומה. וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל ראה נא בענינו ראשי תבות רנ"ב, שהם רמ"ח איברים שבה ועוד ארבעה איברים יתרים ב' צירים וב' דלתות שברחם הנוקבא. רואים שהגאלה תבוא דרך היסוד שבמלכות ששם יש את האיברים ב' צירים וב' דלתות שמשלמים למספר רנ"ב.**

מצינו במדרש (תהילים ט) **א"ר לוי בשם רבי חמא, כל זמן שזרעו של עמלק קים לא השם שלם ולא הפסא שלם עד שיאבד זכרו של עמלק, שנאמר "כי יד על פס יה".** וכשיאבד זכרו של עמלק מן העולם, השם שלם והפסא שלם. היינו 'פסא', שחסרה לו אות א', ושם 'הוי"ה' שחסרה לו אותיות ר"ה, יושלמו בזמן הגאלה כשנזכרה ליחוד השלם, וכן **פס"א** בא"ל ב"ם **דל"ת**, כי פגם הפסא פוגם את הדלתות שבמקום היחוד. והמצב של **פסא** המלכות תלוי במצב היחוד **בדלתות**, ומרמז בכתוב: (ירמיה א, טו) **"כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם ה' ובאו ונתנו איש פסאו פתח שערי ירושלים ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה",** ורואים שבזמן החרבן באו מלכי האמות לשים את **פסאות** המלכות **בדלתות** שערי ירושלים, ויש כאן רמז ששרש החרבן נמצא בפגם **בדלתות** ירושלים שאין יחוד, ושם נכנסו **פסאות** מלכי האמות לינוק מנקדת המלכות של ציון. וכן התקון בזמן הגאלה יהיה **בדלתות** שערי ירושלים שיחזרו לשם **פסאות** הקדשה. כמו שכתוב (תהילים קכב, א) **"שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית ה' גלך: עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם ה': כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד".** וכן **"עמדות היו רגלינו"** בגימטריא **דלתות**. וכן **דלת פסא למשפט** בגימטריא **תתקע"ד** שמסמל את זמן התקון, כמובא בגמרא (חגיגה יג:) **שה' רצה לתת את התורה לסוף תתקע"ד [974]**

דורות שאז כבר קרובים להגיע לתקון השלם. וכפי שמובא בספר 'חיי שעה' ש'974 בגימטריא ערב שבת שהוא זמן הגאולה.

שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שיש בכל התורה 7032 אותיות דל"ת, ויש רק מקום אחד שנקמזו בו שתי דלתות עם הברית שהוא המפתח, יחד בכתוב: (דברים ג, ה) "כל אלה ערים בצורת חומה גבהה דלתים וברית". וכן "דלתים" אותיות מילד"ת, והאות דל"ת פאן היא האות דל"ת מספר 1058 מסוף התורה כמנין הריון ה'תשפ"ב ונשארו עד תחלת התורה עוד 5974 אותיות דל"ת כמנין ק"ץ 5784, שמסתימות בפסוק שלפניו במלים "עד בלתי השאיר לו שריד", רמז על כליון האמות בזמן הגאולה. ויוצא רמז במספר האותיות דל"ת בכל התורה; מתי פתחו שתי הדלתות להוליד משיח, אחרי שנסים את ההריון בשנת תשפ"ב נזכה לקץ ופתיחת הדלתות בתחלת שנת 5784 לאחר סיום שנתים של לדת משיח כדלקמן.

האותיות שמסימות את המלוי של המלה "אחרית" הן ו' תשפ"ד, הינו שנת תשפ"ד באלף השישי

כתוב (בראשית מט, א) "ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים" ומצינו בזהר (ויחי רלד): שיעקב הסתיר את זמן הגאולה ברמז בפסוק הזה. ושמעתי רמז על המלים "אחרית הימים" שמופיעות ד' פעמים בתורה, אם נעשה אותם במלוי אלף ח"ת ר"ש יו"ד ת"ו, ה"א יו"ד מ"ם יו"ד מ"ם סופי האותיות של המלוי ו' תשפ"ד ד"ם אד"ם, הינו סוף המלוי מרמז על האחרית של אחרית הימים הקץ האחרון ממש, האותיות שמסימות את המלוי של המלה "אחרית" הן ו' תשפ"ד, הינו שנת תשפ"ד באלף השישי, והאותיות שמסימות את מלוי המלה "הימים" הן ד"ם אד"ם. וכן המלים "באחרית הימים" מופיעות בשני נוטריקונים יחידים בתנ"ך, אחד

בס"ת בפסוק שה' מבטיח שכל הנבואות יתקיימו, ונקללו בזה כל הנבואות שנאמרו על אחרית הימים: (ישעיה נה, יא) "כִּן יִהְיֶה דְבַר אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יִשׁוּב אֵלַי רִיקָם כִּי אִם עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר חִפְצָתִי וְהַצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו". ועוד נוטריקון באות רביעית בפסוק: (דברים לג, כו) "אִין כָּאֵל יִשְׂרוּן רִכָּב שָׁמַיִם בְּעֶזְרָךְ וּבְגֹאֲוֹתוֹ שְׁחָקִים: מַעֲנֶה אֱלֹהֵי קִדְם וּמִתַּחַת זֹרַעַת עוֹלָם וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיךְ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשָּׁמַד". ושמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהמילים 216 217 מסוף התורה כנגד שנת תשפ"ד מסוף האלף, הן המלים "ומתחת זרעת" לרמז שנוזפה ל'חדש ימינו כקדם' מתחת לעשרה טפחים. וכן "מענה אלהי קדם ומתחת" עם האותיות והמלים בגימטריא קץ ה'תשפ"ד. וכן "מענה אלהי קדם" עם המלים בגימטריא משיח. וכן "אלהי קדם" בגימטריא קץ. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שהר"ת של הפסוק: "האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים" איל"ה אהוב"ה רמז לחזרת היחוד עם השכינה. והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שהס"ת של מלים אלו תור"ה אמת מ"ם, הינו שנוזפה לגאלה בזכות תורת אמת שנתנה למ"ם יום. וכן סופי המלוי של המלים "יברך" או "בכרי" או "ברכי" הן תשפ"ד, יו"ד ב"ת ר"ש כ"ף. וכן שמעתי ששנת תשפ"ד בגימטריא נסח התפלה: אבינו מלכנו כתבנו בספר גאולה וישועה.

הוֹסְפוֹת עַל מֵאֵמֶר פְּדִיוֹן נַפְשׁ

שמעתי שהפסוק תשפ"ד מתחלת התורה הוא הפסוק: "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה" שיעקב יוצא במטרה לשא אשה להקים את בית ישראל. וכן מובא ברש"י (בראשית כט, כא) "הִבֵּה אֶת אִשְׁתִּי כִּי מְלֹאוּ יָמַי" שְׁהָרִי אָנִי בֶן פ"ד שְׁנָה וְאִימְתִי אֶעֱמִיד י"ב שְׁבָטִים. ומובא בספר 'ונצדק קדש' שכינון שיעקב היה צריך להעמיד י"ב שבטים, לכן הוא המתין עד גיל פ"ד שהוא י"ב כפול ז', להכין את עצמו ז' שנים עבור כל שבט ושבט שצריך לצאת ממנו. ורואים שהמספר פ"ד הוא שלמות י"ב שמיטות שהן כנגד י"ב שבטים. ובאר הרה"ג ר' י. מ. ה. שליט"א על פי מה שמובא מהמגיד מקוז'ניץ זצ"ל שאמר שיהיו 3 שמיטות שפולין תהיה מעצמה חזקה עד שתחרב, וכך היה. אחרי מלחמת העולם הראשונה קמה פולין לתחייה, ונחרבה אחרי ג' שמיטות בתחלת מלחמת העולם השנייה. וידוע שקומת השרש של עם ישראל באה מג' אבות וי"ב שבטים, ומתחלת מלחמת העולם השנייה כשנחרבה פולין עד חדש תשרי תשפ"ד סימנו

עוד **י"ב שמיטות** שהן כנגד **י"ב שבטים** כמו שיעקב הכין את עצמו ליחוד. ונרמז בכתוב שמרמז על הגאולה: (דברים לג, ה) **"ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל"**, הינו שנזכר למלכות כשנשלים מספר ג' שמיטות כנגד ג' אבות שנרמזים ב**"ראשי עם"** ועוד **י"ב שמיטות** כנגד **י"ב שבטי ישראל**. וכן **ראשי עם שבטי ישראל** בגימטריא **תרצ"ט תשפ"ב** התהליך של ה**י"ב שמיטות**.

מובא בספר 'פנים יפות' לבעל ה'הפלאה' (וישלה) שיעחק בגימטריא שמונה פעמים שם הוי"ה, והוא הוריש שבע שמות הוי"ה ליעקב, לכן יעקב בגימטריא שבע פעמים שם הוי"ה, ושם הוי"ה אחד הוריש יצחק לעשו שמשם ניקתו, ולכן יעקב השתחוה לעשו שבע פעמים לבטל את שבעת כחות הטמאה שלו, **"עד גשתו עד אחיו"** לנקדת הקדשה שבו שהיא שם הוי"ה כמנין **אחיו**, ורואים שבזמן שיעקב עמד להכניס לארץ ישראל ליחוד השלם עם רחל להוליד את **בנימין**, הוא השתחוה לעשו **שבע פעמים** כנגד **שבע פעמים** שם הוי"ה שעולה **יעקב** להכניע את הקלפה של עשו, וכפי שבארנו שיעקב השקיע **שבע שנים** בהכנה להולדת כל שבט ושבט, וכאן יעקב שוב פועל במספר **שבע** השתחויות לצורך השלמת השבטים והכניסה לארץ ישראל. ולכן כתוב **"ויאבק איש עמו"** בכח השם **יב"ק**, אם נחשב **שבע פעמים יב"ק** עולה **תשפ"ד** שאנו מצפים ששוב פעם יעקב יכניע את שרו של עשו ונזכה לגאולה, וכן המלה **"ויאבק** מתחלקת לאותיות שם **יב"ק** ועוד **ו"א** כמנין ז'. לרמז שהנצחון היה בסוד ז' פעמים **יב"ק**. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שסנון אותיות **תשפ"ד** נרמז שם: (בראשית לג, ג) **"והוא עבר לפנייהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו"**. וכן בכל התנ"ך יש **548** סנוני אותיות **בנימין** כמנין **קץ משיח**. וכן אותיות **יעקב רח"ל** נרמזות בברכה שיעקב ברח"ל את בנימין: (בראשית מט, כז) **"בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל"**. וכפי שמצינו בזהר (משפטים קכ) קשר בין פסוק זה לגאולה: **"ולערב יחלק שלל"**, **דא ערב דיצחקה, דתמן תרין משיחין**. וכן הכתוב שנאמר על מיתת רחל שאז נולד בנימין: (בראשית מח, ז) **"ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ פנוע בדרך"** המלה **"מתה"** היא **159** מתחלת פרשת ויחי כמנין **קטן**, והיא המלה **1000** מסוף פרשת ויחי כמו שנאמר על הגאולה העתידה **"הקטן יהיה לאלף"**, וכן בזמן מיתת רחל נולד בנימין שעליו נאמר **"וילד זקנים קטן"**.

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שיעקב רחל פ"ד בגימטריא **504**, כמנין **ספת דויד** כפי שבארנו שזה סוד היחוד השלם שמקים את ספת דויד. וראה זה פלא בכל התנ"ך יש **504** רצף אותיות **פ"ד** ישר או הפוך. וכן **504** זה גימטריא של **6**

פְּעָמִים **פ"ד** רָמַז לְשָׁנַת **פ"ד** בְּאֵלֶף הַשִּׁישִׁי. וְאִם נִבְדַּק הֵיכֵן נִמְצָא הַרְצָף **פ"ד** מִסְפָּר **פ"ד** מִתּוֹךְ 504 פְּעָמִים, נִגְלָה זֹאת בְּמַלְיָם שֵׁשׁ בָּהֶם רְצָף **יחיד** בְּתַנּוּךְ שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת **תשפ"ד**: (ויקרא יג, מז) "וְהִבְגֵּד כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֹגַע צָרְעַת בְּבֶגֶד צֹמֵר אוֹ בְּבֶגֶד פְּשָׁתִים". וְהָאוֹת **ד'** בְּמַלְיָה "בְּבֶגֶד" הִיא הָאוֹת הֶ160484 מִתְחַלֶּת הַתּוֹרָה, שׁוֹב הַמִּסְפָּר מִסְתַּיִם בִּ484 הֵינּוּ 84 יֶשֶׁר וְהַפּוּף. וְהָאוֹת **ת'** שֶׁל הַמַּלְיָה "פְּשָׁתִים" הִיא הָאוֹת הֶ160487 מִתְחַלֶּת הַתּוֹרָה שֶׁנֶּרְמַז כָּאֵן הַמִּסְפָּר 487 הֵינּוּ **תשפ"ד** הַפּוּף כְּמוֹ שֶׁהַרְצָף אוֹתִיּוֹת **תשפ"ד** כָּאֵן הוּא הַפּוּף. וְהַמִּסְפָּר 160 מְרַמַּז עַל **ק"ס** פְּרוּטוֹת שֶׁהָאֲרִיז"ל הִנְהִיג לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ כְּדִלְקָמֶן. וְכֵן הַגִּימָטְרִיָּא שֶׁל כָּל הַפְּסוּק "וְהִבְגֵּד כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֹגַע צָרְעַת בְּבֶגֶד צֹמֵר אוֹ בְּבֶגֶד פְּשָׁתִים" עוֹלָה 2160 שְׁזָה 10 כְּפוּל 216 שְׁנַת **תשפ"ד** מִסוּף הָאֵלֶף. וְכֵן הַמַּלְיָם "**או** בְּבֶגֶד פְּשָׁתִים" 848 שְׁזָה **פ"ד** דּוֹ צְדָדִי. וְהַבְּאוּר מִדּוּעַ צֹמֵר וּפְשָׁתִים קָשׁוּר לְשָׁנַת **תשפ"ד** וְלִגְאֵלָה, כִּי פְּשָׁתִים מְסַמְּלִים אֶת הַסְטְרָא אַחְרָא, וְצֹמֵר מְסַמְּלֵ אֶת צַד הַקְדָּשָׁה, וְשָׁנַת **תשפ"ד** שְׁעוֹבְרִים מְגָלוֹת לְגֵאֵלָה, עוֹבְרִים מִפְּשָׁתִים לְצֹמֵר. וְלִכֵּן הַמַּלְיָה "**או**" שְׁעוֹמְדַת בְּפְסוּק בֵּין הַצֹּמֵר לַפְּשָׁתִים, הִיא הַמַּלְיָה הַתְּשַׁפ"ד מִתְחַלֶּת פְּרֻשַׁת תְּזַרִיעַ. וְכֵן בְּכָל הַתּוֹרָה יֵשׁ 5774 צְרוּפִים שֶׁל אוֹתִיּוֹת **או** יֶשֶׁר אוֹ הַפּוּף, וְאִם נוֹסִיף לָזֶה אֶת הַגִּימָטְרִיָּא שֶׁל **או** עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַכּוֹלָל נִקְבַּל 5784. וְכֵן בְּאַרְנוֹ שְׁשָׁנַת **תשפ"ד** קָשׁוּרָה עִם הָאֲפוּד שֶׁהוּא הַבְּגֵד שֶׁהִיא עֲשׂוּי מְצֹמֵר וּפְשָׁתִים יַחְדָּיו, כִּי בְּבִית הַמִּקְדָּשׁ אֵין שְׁלִיטָה לַסְטְרָא אַחְרָא וְהַצֹּמֵר וְהַפְּשָׁתִים מִתְחַבְּרִים יַחַד בְּצַד הַקְדָּשָׁה.

שְׁנַת תשפ"ד מְסַגֶּלֶת לְתַקּוֹן כָּל הָעוֹנוֹת וְהַנְּפָשׁוֹת בְּסוּד פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ שְׁפוּעֵל אֶת הַתַּקּוֹן הַשְּׁלֵם, וְיָדוּעַ שֶׁהַרְשִׁ"ש סִדֵּר כְּוִנוֹת 'פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ' לְצַרְךָ רְפוּאָת חוּלִים, עַל יְדֵי שְׁמִמְשִׁיכִים מוֹחִין בְּשֶׁרֶשׁ נִשְׁמַת הַחוּלָה, וְעוֹלִים עַד ע"ב ס"ג דא"ק שֶׁהֶם עוֹלְמוֹת הַכְּתָר הַגְּבוּהִים בְּיֹתֵר לְהַבִּיא מוֹחִין חֲדָשִׁים לַחוּלָה שְׁיִמְלֵאוּ אֶת הַחֶסְרוֹן וְהַפְּגָם שֶׁגָּרַם אֶת הַחוּלִי, וְהַחוּלָה מִתְרַפָּא בְּכַח מְצוֹת הַתְּשׁוּבָה וְהַצְדָּקָה. וְכֵן פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ בְּגִימָטְרִיָּא 580 שְׁזָה הַמִּסְפָּר הַמְּסַתֶּתֵר בֵּין אוֹתִיּוֹת כְּתָר כְּמִנְיָן תְּפִילִין שְׁלוֹבָשִׁים עַל הָרֹאשׁ בְּסוּד כְּתָר. אוֹ שֶׁפָּר שֶׁהוּא סוּד הַקָּרָן שֶׁנֶּעַל הָרֹאשׁ בְּבַחֲיַנַת כְּתָר. כִּי עַל יְדֵי אוֹר הַכְּתָר אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשֶׁרֶשׁ לְתַקּוֹן אֶת כָּל הַפְּגָמִים. וְכֵן עֵתִיק שְׁמִסְמֵל אֶת הַכְּתָר בְּגִימָטְרִיָּא 580. וְכֵן הַמִּסְפָּר הַמְּסַתֶּתֵר בֵּין אוֹתִיּוֹת יִשְׂרָאֵל הוּא 580. וְכֵן 580 בְּגִימָטְרִיָּא מִתְפַּלֵּל וּבְגִימָטְרִיָּא לְתַקּוֹן. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' דָּוִד וַיְצַמֵּן שְׁלִיט"א שְׁפְדִיּוֹן נֶפֶשׁ עִם הָאוֹתִיּוֹת בְּגִימָטְרִיָּא מְלַחֶמֶת גּוֹג וּמְגוּג שְׁזָה מְצִיל מְזָה. וְכֵן הַפְּסוּקִים (תהילים מט, ח) "אֵח לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ" וַיִּקַּר פְּדִיּוֹן נֶפֶשָׁם וְחֻדַּל לְעוֹלָם" הֵם הַפְּסוּקִים הֶ1783 1784 מִסוּף הַתְּהִלִּים כְּמִנְיָן קָץ תְּשַׁפ"ג, קָץ תְּשַׁפ"ד. וְגַם הַגִּימָטְרִיָּא שֶׁל כָּל הַפְּסוּק "וַיִּקַּר פְּדִיּוֹן נֶפֶשָׁם וְחֻדַּל לְעוֹלָם" עוֹלָה ב' פְּעָמִים פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ. וְכֵן שְׁמַעְתִּי שֶׁ"ס פְּרוּטוֹת

שְׁהָאֲרִיז"ל קִבַּע לַפְדִּיּוֹן נֶפֶשׁ בְּגִימְטְרִיא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְעֶרְבֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה קִבַּע הָאֲרִיז"ל לַמְנוּת אֶת הַק"ס פְּרוּטוֹת לַפְדִּיּוֹן נֶפֶשׁ. וְכֵן שְׁמַעְתִּי שֶׁהַתְּשׁוּבָה נִרְמְזָה בְּאוֹת שְׁנֵיהֶם בְּפֶסוּק (תהילים קל, ז) "כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו".

וְכֵן פְּדִי'וֹן נֶפֶשׁ נִרְמַז בְּכַמָּה נוֹטְרִיקוֹנִים בּוֹדְדִים בְּתַנ"ךְ כְּדִלְהֶלֶן: בְּאוֹת שְׁנֵיהֶם מִסוּף הַמִּלָּה בְּפֶסוּק שְׁנֹאמַר עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁשָּׁם עוֹשִׂים אֶת כָּל הַתְּקוּנִים וְהַפְּדִיּוֹנוֹת: (שׁיה"ש ז, ה) "שֶׁעַר בֵּית רַבִּים אֶפְרָיִם כְּמִגְדַל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דְמִשְׁקָה". וְכֵן בְּאִמְצַע הַמִּלִּים בְּכַתוּב עַל יוֹנָה הַנְּבִיא שֶׁרָאָה אֶת מְקוֹם הַמִּקְדָּשׁ מִתּוֹךְ הַדָּג וּבִקְשׁ מֵה' פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ: (יונה ב, ה) "אֶךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל הַיָּם כִּי כָל הַיָּם קָדְשׁךָ: אֶפְפוּנֵי מַיִם עַד נֶפֶשׁ", וְנִרְמְזָה גַם הָאֲרֵת הַחֻטָּם שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁמֵאִירָה אֶת אוֹר הַכְּתוּר כְּמוֹ בְּפֶסוּק הַקּוּדֶם שֶׁהִבְאֵנו "אֶפְרָיִם כְּמִגְדַל הַלְּבָנוֹן", כְּמוֹבֵא בַמִּדְרָשׁ (תהילים יח) מֵהוּ "אֶפְפוּנֵי" הַגִּיעוּ הַצְּרוּת עַד הָאֵף. וְכֵן בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַתְּקוּן הַכִּלְלִי וְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל הִיא נַעֲשָׂה בְּשַׁעֲרֵי לְעִזְאֵזֶל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וְרָאָה זֶה פְּלֵא; פְּדִי'וֹן נֶפֶשׁ נִרְמַז בְּאוֹתֵי שְׁעָלֵהוּן יִשְׁנֵם הַטְּעָמִים שְׁמִסְמָלִים אֶת אוֹר הַכְּתוּר בְּפֶסוּק שְׁבַגְי יְהוּדָה הַשְּׁלִיכוּ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים מִבְּנֵי שַׁעֲרֵי מֵרֵאשׁ הַצּוּק מִמֶּשׁ וְעָשׂוּ אוֹתָם שַׁעֲרִים לְעִזְאֵזֶל: (דְּבַר"ב כה, יא) "וְאִמְצִיָּהוּ הַתְּחִזֵּק וַיִּנְהַג אֶת עַמּוֹ וַיִּלְךְ גֵּיא הַמֶּלֶח וַיִּךְ אֶת בְּנֵי שַׁעֲרֵי אֲלָפִים: וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים חַיִּים שָׁבוּ בְּנֵי יְהוּדָה וַיְבִיאוּם לְרֵאשׁ הַסֶּלַע וַיִּשְׁלִיכוּם מֵרֵאשׁ הַסֶּלַע וְכָלֶם נִבְקְעוּ".

שופר-מ , אבאפהשמי-מ , יציל-מ , משיח-מ , איראן-מ **5784** äëï

ג כ-ו הערבו לאי אכלמן הקדשים כי אפרח בשרו במים ו
 ג כה-כ נהתשי עתעדבו אתבו אתהתאכלו ישן והארץ לאת
 ד א-א יםלאמרשאו אתראשכל עדתבני ישראל למשפחתם
 ד ג-מב ורבבני ישראל ויהי כלבכורזכר במספר שמתמבן
 ד ו-כ והקדשהו אלכהן עלחזההתנופהו עלשו קהתרומה
 ד ט-א בשנהשני תלצאתםמ ארץ מצרים בחדשהראשון לא
 ד י-ג הוהכלם אנשי סראשי בני ישראל המהו אלהשמותם
 ד טז-ב לחמשים ומאתי מנשי איה עדהקראימו עד אנשי שמו
 ד יט-י עולםהנגעבמתלכלנ פט אדם וטמ אשבעתי מי מהו א
 ד כ-ל כהו אמרלאו יגליהוה אתעניני בלעם ויראתם
 ד כז-ח חתהאשבליל אחירם שפחה אחירם י לשפופם משפ
 ד ל-ב מטותל בני ישראל לאמר הזדהדבר אשר צוה יהוה אי
 ד לג-ג סחיצאו בני ישראל בני דרמהלעניני כל מצרים ומצ
 ה א-ג ראלכל אשר צוה יהוה אתו אלהם אחרי הכתו אתסי
 ה ג-כ אתיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם אתחנ
 ה ו-ח ין וכתבתם על מזזותי ו תן בשעריך ו יהי הכי יבי
 ה י-ג חתאבני סראשניסו אעלההר השני הלחתבי דיו
 ה יג-ט וסעי נך עלי וולאתחמלו לאתכסה עלי וכי הרגתה
 ה יז-יט האת יהוה אלהי ולשמראת כל דברי התורה הזאתו א
 ה כז-ז ילביתך בתולים ואלהבתולי בתי ופרשו השמלה לפ
 ה כז-ד כסה וסבהרעיל ו שדתאו תם בשידו בני תשם מזב

שופר: מ 5784

איראן: מ 5784

אבאפהשמי: מ 5784

יציל: מ 5784

משיח: מ 5784

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א בדילוג 5784 אותיות אב"א פ"ה שמ"י יצי"ל משי"ח

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻמָּתָם שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינֵנו בְּמִדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמַעוֹן בֶּר מְנוּסִיא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאֵין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדְוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת